

Białystok, dnia 28 września 2021 r.

prof. UwB dr hab. Ewa Katarzyna Czech
Wydział Prawa
Uniwersytet w Białymstoku

RECENZJA

dorobku naukowego dr Jakuba Henryka Szlachetko oraz jego aktywności naukowej sporządzona w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

I. W wykonaniu powierzonej mi przez Radę Doskonałości Naukowej funkcji recenzenta w sprawie przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Jakuba Henryka Szlachetko w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie: nauki prawne, o czym zostałam poinformowana przez prof. UG dr hab. Piotra Uziębło Przewodniczącego Rady Dyscypliny Nauki Prawne Uniwersytetu Gdańskiego pismem z dnia 15 lipca 2021 r. po zapoznaniu się z dorobkiem naukowym i działalnością naukową Habilitanta oraz osiągnięciem naukowym pod tytułem „Normatywny model samorządu metropolitalnego” przy uwzględnieniu wymagań określonych w art. 219 ust. 1 pkt 1 i 2 lit. a, 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce przedkładam poniżej ocenę tego dorobku i aktywności naukowej.

Aspekty formalne wszczęcia przewodu habilitacyjnego:

Wymogi stawiane przed kandydatem do stopnia doktora habilitowanego określone zostały w następujących przepisach: art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. tj. z 2021, poz. 478 z późn. zm.). Przesłankami warunkującymi uzyskanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauk prawnych są: posiadanie stopnia doktora; posiadanie w dorobku osiągnięć naukowych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej posiadanie 1 monografii naukowej wydanej przez wydawnictwo, które w roku

opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub posiadanie 1 cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b; wykazywanie się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

II. Pan dr Jakub Henryk Szlachetko odbył studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego uzyskując 13 maja 2010 r. tytuł zawodowy magistra na kierunku prawo.

Dnia 11 maja 2015 r. uzyskał na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego stopień doktora nauk prawnych, broniąc pracy doktorskiej pod tytułem: „Udział podmiotów spoza systemu administracji publicznej w stanowieniu aktów prawa miejscowego przez organy jednostek samorządu terytorialnego”. Tym samym Habilitant spełnił pierwszy z wymogów stawianych w przepisie art. 219 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a mianowicie posiadanie stopnia doktora.

III. Ocena osiągnięć naukowych wynikającego z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Deklarowane osiągnięcie naukowe stanowi monografia pt. „Normatywny model samorządu terytorialnego” (Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2020, ss. 422). Jest ona obszernym i kompleksowym opracowaniem na temat samorządu metropolitalnego i jego usytuowania w systemie prawnym. Jest to też praca z zakresu aksjologii prawa, bowiem w dużej mierze Autor koncentruje się także na wskazaniu wartości realizowanych przez taki rodzaj samorządu. Pan Habilitant podejmuje próbę

przedstawienia analizy przepisów w tym zakresie nie tylko na tle prawa krajowego (w zasadzie konstytucyjnego), ale również i międzynarodowego oraz europejskiego. Wypada podkreślić, że podejmowana przez Pana Doktora tematyka nie doczekała się, jak dotychczas, tak systemowego ujęcia poruszanego przez Niego zagadnienia. Wbrew twierdzeniom Autora, podnoszona przez niego problematyka, nie należy do najszerzej omawianych w zakresie prawa administracyjnego. Już chociażby z uwagi na brak kompleksowej ustawy odnoszącej się do samorządów metropolitalnych (ustawa o związku metropolitalnym w województwie śląskim nie spełnia przecież takiego wymogu) i zapotrzebowanie na taki akt (poprzedni – ustawa o związkach metropolitalnych - obowiązywał 16 miesięcy), na aprobatę zasługuje zajęcie się przez Jakuba Henryka Szlachetko tą tematyką. Ma ona nie tylko znaczenie teoretyczne, ale może mieć istotne przełożenie na życie społeczno-ekonomiczne w kraju w przypadku ustanawiania takiego samorządu.

Temat monografii został zrealizowany jako własny kierunek badań Autora, na co wskazują jego zainteresowania, dotychczasowy dorobek naukowy oraz wykonywana praca poza Uczelnią. Wybór ten należy ocenić jako właściwy, bowiem daje mu możliwość wykazania się wiedzą z teorii prawa, lecz również wykorzystania wykształcenia wynikającego z ukończenia drugiego kierunku studiów. Temat został sformułowany w prawidłowy sposób, także z punktu widzenia określenia przedmiotu monografii jako przesłanki prowadzenia postępowania habilitacyjnego. Treści w niej zawarte Pan Habilitant podzielił na sześć rozdziałów. Poprzedzone zostały one wstępem, w którym to uzasadnia przedmiot i cele badań oraz zastosowane metody badawcze. Już w tej części Pan Doktor wskazuje, że normatywny model samorządu metropolitalnego to wynikający z norm prawa pozytywnego różnej rangi (międzynarodowej, unijnej).

Autor wyszczególnił cele, które miałby w swojej pracy osiągnąć. Podzielił je na dwie grupy. Pierwszą stanowią cele ogólne, mające dla pracy podstawowe znaczenie i przesądzają o całości wyników badań. Należą do nich: wzbogacenie aparatury pojęciowo-terminologicznej nauki prawa administracyjnego (i konstytucyjnego) o pojęcie samorządu metropolitalnego wraz z jego definicją oraz ustalenie normatywnego

modelu samorządu metropolitalnego. Do celów szczegółowych Pan Doktor zaliczył: opracowanie pozaprawnego uzasadnienia samorządu metropolitalnego oraz rekonstrukcję prawnych uwarunkowań samorządu metropolitalnego (dogmatycznoprawna analiza miałaby udzielić odpowiedzi na pytania o zasadność, dopuszczalność i prawny charakter ewentualnego samorządu metropolitalnego).

Z kolei jako hipotezę badawczą określa On, że „normatywny model samorządu metropolitalnego to wynikający z norm prawa pozytywnego różnej rangi (międzynarodowej, unijnej, ale przede wszystkim krajowej, w tym konstytucyjnej) zespół rozwiązań ustrojowych i funkcjonalnych dotyczących zarządzania największymi skupiskami osadniczymi w kraju i ich obszarami funkcjonalnymi, możliwy do wprowadzenia przez pracodawcę działającego w formie ustawy lub przez jednostki samorządu terytorialnego działające na podstawie i w granicach obowiązujących ustaw. Tak postrzegany model normatywny nie ma jednolitej postaci, gdyż liczne „luzy normatywne”, „klauzule generalne” i „zwroty nieostre” umożliwiają – na gruncie prawa – jego wariantowanie. Dlatego też konieczne jest uwzględnienie wartości i zasad konstytucyjnych, które transportują do porządku prawnego pozaprawne normy i oceny (...), determinujące w procesie wariantowania optymalny wybór.”

Przy tak sformułowanej hipotezie, cel został sformułowany w sposób prawidłowy i pozostaje on z nią spójny, także z problemami badawczymi jak i rozważaniami zawartymi w recenzowanym opracowaniu.

Na potrzeby osiągnięcia przyjętych i opisanych powyżej celów badawczych, Pan Habilitant zastosował wiele metod badawczych. Przede wszystkim prawidłowo wykorzystał on metodę formalno-dogmatyczną i wszechstronną analizę literatury przedmiotu, dokumentów urzędowych (w tym orzecznictwa). Uzupełniająco stosowane były również inne metody: historycznoprawna, komparatystyczna, studium wybranych przypadków (studia porównawcze), obserwacja uczestnicząca oraz prototypowanie.

W toku prowadzonych rozważań Pan Habilitant skorzystał z metody formalno-dogmatycznej i prawidłowo ją wykorzystał dokonując wszechstronnej analizy polskiego, unijnego i międzynarodowego prawa z szerokim uwzględnieniem dorobku doktryny i judykatury.

W rozdziale pierwszym Autor przedstawił analizę podstawowych pojęć dla obszaru badawczego monografii, takich jak: korporacja prawa publicznego, samorząd terytorialny, metropolia, samorząd metropolitalny. Wyszedł przy tym ze słusznego założenia, że zaproponowanie definicji „samorządu metropolitalnego” będzie wymagało uprzedniego przybliżenia podanych wyżej terminów. Przegląd wszystkich opisywanych definicji doktrynalnych, przedstawił on w przejrzystych tabelach, co umożliwia dokonanie szybkiej konfrontacji i ustalenia różnic, a zarazem dostrzeżenia ewolucji w poglądach na instytucje prawa, takie jak np. „samorząd terytorialny”. Generalnie należy przyjąć, że ta część pracy stanowi wprowadzenie do właściwej analizy kwestii prawnych poruszanych w dalszych częściach opracowania.

W rozdziale drugim Autor przedstawił argumenty przemawiające na rzecz konieczności unormowania przez władzę ustawodawczą samorządu metropolitalnego. W tej części w sposób szczególny uaktywnia on swoją wiedzę z zakresu urbanistyki. Wskazuje on na kształtowanie się tożsamości społeczności metropolitalnych, a w jej następstwie wyodrębniającego się interesu metropolitalnego jako nowej kategorii interesu publicznego. Prawo do samorządu metropolitalnego wywodzi on od norm konstytucyjnych odnoszących się zwłaszcza do samorządu terytorialnego i możliwości uczestnictwa w sprawowaniu władzy publicznej. Snując rozważania na tym tle zasadnie uznał on, że uznanie prawa do samorządu terytorialnego nie oznacza automatycznie istnienia prawa do samorządu metropolitalnego. Przemawia za tym dopiero istnienie określonego interesu grupy społecznej – mieszkańców, którzy mają specyficzne potrzeby związane z zamieszkiwaniem na obszarach metropolitalnych. To zaś uzasadniałoby prawo do utworzenia, w ramach samorządu terytorialnego, struktur organizacyjnych, które by ten interes realizowały. Warto zwrócić uwagę na powołany wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18.02.2003 r., zgodnie z którym prawo do samorządu terytorialnego nie jest prawem do utworzenia konkretnej jednostki, lecz prawem obywateli do dobrego i lepszego samorządu. Zdaniem recenzenta, brakuje jednak w wywodach Pana Doktora szerszego odniesienia się do stanowiska wyrażonego w tym orzeczeniu. Jako dodatkowe argumenty przemawiające za potrzebą uregulowania samorządu metropolitalnego wskazane zostały również rozwój społeczno-gospodarczy, usprawnienie procesu wykonywania zadań publicznych. W rozdziale tym znajdują się

również podrozdziały, w których nie przeprowadzone zostały wywody prawne, a związane ze zjawiskami suburbanizacji i jej kosztów społeczno-ekonomicznych, efektów aglomeracji czy „gapowicza”. Są to elementy pracy, które nadają jej charakteru bardziej ekonomicznego.

Rozdział trzeci pracy został poświęcony genezie i rozwojowi samorządu metropolitalnego. W tej części pracy szczególnie zostały wykorzystane: metoda historycznoprawna oraz prawnoporównawcza. Rzeczywiste jej wykorzystanie potwierdza wykorzystanie publikacji obcojęzycznych, bowiem Autor przedstawia genezę i rozwój samorządu metropolitalnego w wybranych krajach: RFN, Francji, Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. Poczynione badania pozwoliły mu na wyprowadzenie wniosku, że warunkiem powstania samorządu metropolitalnego jest istnienie klasycznego systemu samorządu terytorialnego, który nie funkcjonuje bez konstytucyjnych gwarancji ustrojowych i funkcjonalnych. Utworzenie zaś samorządu metropolitalnego pozostaje zaś ostatnim etapem w instytucjonalnym rozwoju samorządu terytorialnego. Trudno się z tym jednak do końca zgodzić, bowiem skoro Autor zakłada możliwość wyodrębnienia takiego samorządu co do zasady (ze względu na argumenty podane we wcześniejszym rozdziale), to również nie można wykluczyć – przy zaistnieniu ewentualnych okoliczności związanych z potrzebami i interesem społeczności lokalnej – możliwości potrzeby wyodrębnienia innego szczebla samorządu.

W kolejnym rozdziale Pan Habilitant zajmuje się organizacją i funkcjonowaniem modeli samorządu metropolitalnego. Najpierw dokonuje on przedstawienia typologii tych modeli, a następnie analizy wybranych przypadków w różnych krajach. Ta część pracy ma charakter opisowy i Autor nie przedstawia w niej analiz ewentualnych problemów prawnych.

W rozdziale piątym, najobszerniejszym (161 stron), traktującym o prawnych uwarunkowaniach samorządu metropolitalnego, przedstawione zostały uwarunkowania tego samorządu w kolejności od międzynarodowych, przez unijne, konstytucyjne do ustawowych. Co do pierwszych, (jakkolwiek rozumiejąc, iż prawo międzynarodowe co do zasady nie reguluje kwestii dotyczących samorządu terytorialnego), Pan Doktor ograniczył się w zasadzie do wspomnienia o dwóch źródłach o europejskim rodowodzie,

mimo iż – jak sam podniósł – zdarzają się przypadki takich aktów międzynarodowych w wymiarze kontynentalnym czy regionalnym. Najciekawiej przedstawiają się rozważania dotyczące unormowań konstytucyjnych. Czynione są dwutorowo. Z jednej strony analizie poddano zasady ustrojowe określające ustrojowe fundamenty. Z drugiej zaś, inne normy konstytucyjne o szczegółowym charakterze, wprowadzające konkretne rozwiązania funkcjonalne dla samorządu. Według Pana Doktora, wszystkie te normy konstytucyjne tworzą normatywny model samorządu metropolitalnego, choć czynią to w zróżnicowany sposób. Ustawowe uwarunkowania samorządu metropolitalnego zostały poddane ocenie poprzez zanalizowanie zadań takiego samorządu, obszaru metropolitalnego, a ostatecznie jego konstrukcji prawnych i form organizacyjnych z odniesieniem się do konkretnych przykładów. Nie ulega wątpliwości, że problematyka jest istotna i – jak wykazały wyniki badań – istniała potrzeba ich prowadzenia, zwłaszcza z praktycznego punktu widzenia. Cały rozdział ma dużą wartość praktyczną, mógłby zostać wykorzystany przy ewentualnym stanowieniu przez ustawodawcę prawa odnoszącego się do związku metropolitalnego. Może jednak dziwić oszczędne wykorzystanie dorobku judykatury w spornych kwestiach, choć poruszane zagadnienia zapewne doczekały się wypowiedzi sądów administracyjnych, powszechnych, czy Sądu Najwyższego. Autor powołuje się na nie tylko na jednej stronie – 337, choć trzeba podkreślić przedstawienie wielu wyroków Trybunału Konstytucyjnego.

Ostatni rozdział, dość krótki – 24 strony, jest niezwykle istotny, gdyż pełni kluczową funkcję dla całej pracy. W zamiarze Autora, stanowi on wyraz autorskich poglądów i usystematyzowuje oraz rozbudowuje postulaty *de lege ferenda*. W rozdziale tym wykorzystane zostały ustalenia wynikające z poprzedzających części pracy. Prawna koncepcja samorządu metropolitalnego ma przybrać postać kilkudziesięciu tez z uzasadnieniami, a niekiedy przykładowymi przepisami. Zostały one podzielone według kryterium rzeczowego. Według Pana Doktora, koncepcja naukowa ma wymiar teoretyczny i praktyczny, ale zachowuje, po podjęciu stosownych środków, zdolność wdrożeniową. Do jej wykorzystania niezbędne jest przeprowadzenie szerokich konsultacji społecznych oraz opracowanie projektu ustawy.

W Zakończeniu Pan Habilitant dokonuje podsumowania swych badań naukowych.

Treść recenzowanej pracy pod kątem jasności wywodów należy ocenić wysoko, została napisana poprawnym językiem. Dużą wartość przedmiotowego opracowania stanowi jego kompleksowość co do wyjątkowo mało podejmowanego tematu w nauce prawa. Przedmiot badań nie stanowi dużego zainteresowania badawczego, a jednak udało się Autorowi zebrać naprawdę dużą ilość wykorzystanych źródeł. Obejmują one 22 strony. Warto jednak było skorzystać z dorobku orzeczniczego w szerszym zakresie, który w pracy stanowi stosunkowo niewiele pozycji. Pomimo tego należy uznać, że Pan Doktor poradził sobie z trudnością tak prowadzonych badań, co pozwoliło na osiągnięcie dojrzałych i cennych wniosków.

Zaakcentowania wymaga również oryginalność podjętego tematu. Dysertacja stanowiąca przedmiot niniejszej recenzji niewątpliwie wypełnia lukę co do uporządkowania kwestii prawnych w zakresie ewentualnego samorządu metropolitalnego. Autor przyjął również ostatecznie, że jego zdaniem w dużym dorobku dotyczącym tej tematyki, brakuje najważniejszego – ustawy o samorządzie metropolitalnym. Wykorzystując swoją wiedzę urbanistyczną, opowiedział się za inną interpretacją terminu „aglomeracja”, który nie jest tożsamy z pojęciem „metropolii”. Powołując się zaś na zachodzące zmiany społeczne, w tym przykładowo rosnącą świadomość i tożsamość metropolitalną, czy pojawianiem się coraz nowszych potrzeb społecznych, przychylił się do pilnej potrzeby interwencji ustawodawczej i zmiany samorządowego *status quo*. Snując dalsze rozważania, wskazał również na konieczność opracowania krajowej polityki metropolitalnej.

Według Pana Doktora ustawa o samorządzie metropolitalnym powinna opierać się na następujących założeniach: likwidacji na obszarach metropolitalnych powiatów i zastąpieniem ich samorządem metropolitalnym; ustanowieniu metropolii jako podstawowej formy samorządu metropolitalnego; wprowadzeniu dodatkowej formy tego samorządu w postaci przymusowego związku metropolitalnego; uregulowaniu liczby metropolii i ich obszarów w ustawie. Jego głównym założeniem jest to, aby samorząd metropolitalny miał formę organizacyjną metropolii. Miałyby one być „korporacjami osób fizycznych”, które podlegają wymogom konstytucyjnym. Metropolia musi odznaczać się trwałością, stąd konieczność uregulowania jej w formie ustawowej. Jako jednostka samorządu terytorialnego musiałaby posiadać

podmiotowość publiczno- i prywatnoprawną, posiadać samodzielność prawnie chronioną (art. 165 Konstytucji). Następnie metropolia miałyby realizować różne zadania publiczne i zlecone, mieć zapewnione ustawowo źródła finansowania działalności, mieć dychotomiczną strukturę władzy, organ stanowiąco-kontrolny o demokratycznej legitymacji, podlegać nadzorowi ograniczonemu do kryterium legalności, czy wreszcie dysponować prawem

Taka podstawowa płaszczyzna badawcza pozwoliła na przyjęcie wniosku, że postulowany model samorządu metropolitalnego, uwzględniający determinanty prawne i pozaprawne, jest jedną ze ścieżek „reformy metropolitalnej”, choć najbardziej „optymalną i zdroworozsądkową”. Przy przyjęciu założenia potrzeby wprowadzenia do porządku prawnego samorządu metropolitalnego, należałoby się zgodzić z Panem Habilitantem, co do konieczności uchwalenia konkretnego jednego i kompleksowego aktu normatywnego. Skoro bowiem funkcjonuje ustawa o związku metropolitalnym w województwie śląskim, to niewykluczone, że podobne akty mogłyby zostać wprowadzane w odniesieniu do innych związków metropolitalnych. Usytuowanie instrumentów prawnych w jednym akcie normatywnym byłoby zdecydowanie bardziej praktyczne i korzystniejsze. Ważniejsze jest bowiem to, aby taki akt był kompatybilny z pozostałymi aktami prawnymi. Dlatego postulat Autora przedstawiony powyżej należy uznać za jak najbardziej zasadny.

Zgodzić się również należy ze wskazanymi przez niego kierunkami, jakimi powinien podążać ustawodawca przy tworzeniu kompleksowego aktu normatywnego.

Takie wnioski dają podstawę do potwierdzenia dojrzałości naukowej Pana Doktora, jego dużej ogólnej wiedzy teoretycznej, a także posiadania umiejętności prowadzenia w sposób samodzielny pracy naukowej. Towarzyszy mu dojrzałość warsztatowa. Kwestią wpływającą na trudność prowadzonych badań przez Pana Doktora była także konieczność posiadania podstawowej wiedzy z zakresu innych nauk, w tym przypadku urbanistyki. Takie podejście do prowadzonych rozważań było zdeterminowane tematyką podjętą w dysertacji. Pan Habilitant poradził sobie również i z tą trudnością. Może to potwierdzać dużą świadomość metodologiczną, połączoną z realizacją założonych w pracy celów.

Poza monografią „Normatywny model samorządu terytorialnego”, Pan Habilitant zaprezentował w swoim autoreferacie także inne opracowania naukowe (w tym monografie, rozdziały w monografiach, komentarze, artykuły naukowe, przeglądy orzecznictwa i glosy), które zostały podzielone na następujące obszary badawcze:

1. organizacja i funkcjonowanie samorządu terytorialnego (ze szczególnym uwzględnieniem obszarów metropolitalnych) – w ramach którego mieści się 8 publikacji odnoszących się do konstytucyjnych uwarunkowań organizacji i funkcjonowania samorządu terytorialnego, prawnych form współdziałania komunalnego – w szczególności związków komunalnych oraz funkcjonowania tego samorządu w wybranych sferach życia;
2. udział społeczeństwa w kształtowaniu i prowadzeniu polityki publicznej – stanowi on jeden z głównych obszarów działalności badawczej Autora, co potwierdza nie tylko tytuł rozprawy doktorskiej pt. „Udział podmiotów spoza systemu administracji publicznej w stanowieniu aktów prawa miejscowego przez organy jednostek samorządu terytorialnego”, lecz również zakres tematyczny odbytego stażu na Yale University w Stanach Zjednoczonych. Pan Habilitant przedstawił 11 publikacji dotyczących problematyki partycypacji społecznej, zarówno obywateli, jak i podmiotów eksperckich (*think tanków*).
3. planowanie i zagospodarowanie przestrzenne, w tym przestrzenne aspekty rewitalizacji – w ramach tego obszaru zostało zaprezentowanych kolejnych wybranych 8 pozycji, w szczególności rozdziałów w monografii bądź monografii wieloautorskich. Autor koncentruje się również na polityce rozwoju samorządu terytorialnego i planowaniu przestrzennym.

Zaprezentowany przez Jakuba Henryka Szlachetko zakres tematyczny dodatkowych osiągnięć naukowych wskazuje na jego szerokie, choć ukierunkowane, zainteresowanie badawcze z zakresu prawa administracyjnego. Wobec tak ukształtowanego podziału, należy uznać, że opracowania mieszczą się w przypisanych im grupach tematycznych.

Odnotować również należy, że Jakub Henryk Szlachetko nie przedstawił pozytywnego wyniku sumarycznego Impact Factor. Z kolei na dość wysokim poziomie (uwzględniając, iż dotyczy on nauk prawnych i nie pozostających zasadniczo w zainteresowaniu zagranicznych przedstawicieli nauki) należy ocenić wynik wartości według indeksu Hirscha - 4.

IV. Ocena pozostałej działalności

Dr Jakub Henryk Szlachetko łączy pracę naukowo-dydaktyczną (obecnie jako adiunkt w Katedrze Postępowania Administracyjnego i Sądowoadministracyjnego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego, a wcześniej w Katedrze Geografii Społeczno-Ekonomicznej Wydziału Oceanografii i Geografii) z inną aktywnością zawodową. Mianowicie od trzech lat jest on prezesem zarządu Instytutu Metropolitalnego – organizacji eksperckiej (*think tank*). To właśnie praktyczne doświadczenie w pracy w tej organizacji, znajduje swoje pozytywne odzwierciedlenie w działalności naukowej Pana Habilitanta, co uwidacznia się w kompleksowym spojrzeniu na organizację i funkcjonowanie samorządu terytorialnego.

Podejmował on także współpracę badawczą z Wydziałem Prawa Administracji Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, odbywając tam prawie 5 miesięczny staż naukowy oraz z Politechniką Gdańską, biorąc udział w Zespole Naukowym ILLUME przy EcoTech Politechniki Gdańskiej.

Dr Jakub Henryk Szlachetko wykazał się również działalnością naukową zagraniczną. W 2010 odbył on dwumiesięczny staż w Yale University w ramach Summer Internship Programme. Dwukrotnie przebywał on na wyjazdach kwerendalnych w Yale Bioethic Center, Yale University (Stany Zjednoczone) oraz w McGill University (Kanada).

Z kolei jego zaangażowanie w pracę organizatorską przejawia się w pełnieniu różnych funkcji, np. redaktora naczelnego Gazety Wydziału Prawa i Administracji UG,

senatora UG, kierownika studiów podyplomowych, pełnomocnika Rektora UG ds. debaty publicznej.

Ciekawie przedstawia się działalność dydaktyczna Pana Habilitanta. Z uwagi na ukończenie przez niego drugiego kierunku studiów (geografia społeczno-ekonomiczna), prowadził on – poza prawniczymi – również takie przedmioty jak: procesy rewitalizacyjne, społeczne i gospodarcze problemy terenów zurbanizowanych.

Dr Jakub Henryk Szlachetko był też organizatorem lub współorganizatorem kilkunastu konferencji naukowych. Zaakcentowania wymaga także znaczna działalność popularyzatorska, a w jej ramach publikacja kilkudziesięciu artykułów o takim charakterze opublikowanych w serwisie samorządowym LEX.

Za swoją działalność otrzymywał on także nagrody i stypendium.

V. Podsumowanie

Uzasadnienie ubiegania się o kolejny stopień w działalności naukowej Pana dr Jakuba Henryka Szlachetko stanowić ma osiągnięcie naukowe, na które składa się monografia pod tytułem: „Normatywny model samorządu metropolitalnego”, której Habilitant jest autorem. Monografia ta została wydana przez Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe. Spełnia zatem ona wymagania stawiane rozprawom habilitacyjnym i stanowi istotny wkład Autora w rozwój nauk prawnych oraz wnosi nowe rozwiązania do nauki prawa.

Dokonując ostatecznej analizy dorobku naukowego Pana dr Jakuba Henryka Szlachetko w związku z ubieganiem się o stopień naukowy doktora habilitowanego można przyjąć, że od uzyskania stopnia doktora nauk prawnych został on znacznie powiększony.

Wysoką ocenę odnieść również należy do pozostałych składników dotychczasowego dorobku Pana Habilitanta. W tym przekonaniu utwierdza mnie też

aktywność dydaktyczna, organizacyjna, co potwierdzają dane wynikające z autoreferatu.

Podsumowując pragnę potwierdzić, że Pan dr Jakub Henryk Szlachetko spełnia przesłanki przewidziane w art. 219 ust. 1 pkt 1 i 2 lit. a, 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a zatem opowiadam się za dopuszczeniem do postępowania habilitacyjnego i nadania mu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

Andrzej Kubiś